

Et quidem (1) *Rapere* est nihil aliud, quàm vi quadam adhibitâ aliquid auferre; Inde crimē raptus locum tum habebit, quando aliquis conjugem, vel etiam virginem honestâ per vim & velut impetu factô abducit.

Inde (2) *Crimen raptus* non committitur sine quadam violentia, quæ non præsumta, sed vera esse debet. Si non ipsius feminæ, quæ rapta est, utpote quæ forsitan consentire potuit in illud delictum; attamen respectu conjugis, parentis, vel alterius, in cujus custodia mulier detinebatur. *c. de raptoribus. 35. qv. 1. Theodor. c. 6. aphor. 8. n. 5. p. 879.* Itaque tum demum raptus propriè dicitur, cum femina violenter rapitur, & ita abducitur. *per l. 5. §. 2. ff. ad L. Jul. de vi publ.* Et licet raptor illam fraudulentis persuasionibus induxerit, & ut secum abiret, illam dolosis artibus circumvenierit; tamen exinde non excusatur à delicto raptus, cum hac ratione voluntas mulieris ab insidiis nequissimi hominis inducatur, *per L. unic. C. de rapt. virgin.* Hinc seducta voluntas est violentiæ quædam species: quini-
mò hac ratione persuasio dolosa gravius quiddam est, quàm coactio violenta. *L. 1. §. 3. ff. de Servo corrupto. l. 3. §. 5. ff. de lib. hom. exhib. Cothm. Vol. 3. Resp. 30. n. 22. fol. 205.* Itaque violentia & tam illata dicitur, si femina volens quidem cum raptore abeat, sed blanditiis dolosis, & persuasionibus callidis seducta; quibus si non fuisset circumventa, nunquam raptorem fuisset secuta. *Farinac. l. 1. Consil. Crimin. 33. n. 40. fol. 209.* Cum primis autem raptus crimen committitur erga puellam, quæ licet consentiat, tamen non sit sui Juris, sed sub alterius potestate. *Farinac. part. 5. qv. 145. n. 118. fol. 573. Crim.* Aliud tamen dicendum est, si femina ab initio liberè citra fraudulentas persuasiones & circumventiones consenserit in raptum, imò & illa alteri persuaserit, ut se abduceret, tum sanè pœna raptus cessat. *Farin. d. qv. n. 120. fol. 674.* Quod tamen non præsumitur, sed probandum est, vel testibus omni exceptione majoribus: indiciis & conjecturis, ut si probetur, quòd puella efflictim amaverit raptorem: & quod non clamaverit, ploraverit, nec aliorum auxilium invocaverit, dum raperetur: imò confessione mulieris ipsius probatur consensus, quamvis isti confessioni standum non sit, si indicia & præsumptiones extent in contrarium. Imò illam confessionem planè non sufficere, docet *Ægidius Bossus in Criminal. Tit. de raptu mulier. n. 18. p. 329.* nisi illa fuerit reducta in domum parentis, & pristinae libertati restituta, *Vide Farin. de Qv. 145. n. 143. & seqq. usq. ad finem f. 676. & 677. Decian. l. 8. c. 7. Crimin. num. 22. fol. 27. Gomez. ad L. Tauri 80. n. 44. fol. 558.* Interim probari debet consensum feminæ intervenisse ante, non autem post raptum. Nam si post raptum interveniat, tum præsumtio est metu

metu